

de Herbergkrant

EDITIE 19

13 FEBRUARI TOT 12 MAART 2012

19

In deze editie:

PAGINA 3

In Memoriam.

Op 24 januari jl. overleed Alwine Antoinette barones de Vos van Steenwijk

PAGINA 8

"Of je nu in je ééntje bidt of voor een grote zaal, dat maakt niet uit. Het blijft praten met God," aldus Dikkie van Gijssel

PAGINA 10

Eetcafé voor dak- en thuislozen in de WRZV-hallen biedt veel mensen sociaal contact

PAGINA 12

Gerrit van der Brug, een zeer bekende Zwollenaar. "Joop en ik zijn straatvechters."

Verkoopprijs ■ € 1,50 ■ waarvan € 1,00 voor de verkoper (let op de verkoperspas) ■ oplage 10.000

Vlak voordat het kwik voor het eerst sinds vele jaren naar een recordlaagte zal dalen, wordt het gezinnetje uit Irak weer wat opgewarmd in de Zwolse WRZV-hallen, met rechts de grondlegger van de Herberg Joop van Ommen. Lees verder op pagina 10.

Foto: Frans Paalman

Daklozenopvang De Herberg in Zwolle is een bijzondere daklozenopvang

RODE DRAAD: NIEMAND OP STRAAT

Verkoopprijs
€ 1,50
waarvan € 1,00
voor de verkoper
(let op de
verkoperspas)

BUDGETMENU-tip

- Voorgerecht:**
Griekse soep voor 4 personen winterachtig
- 3 eetlepels olijfolie
 - 500 gram hutspotgroenten
 - 200 gram aardappels kruimig, geschild en in blokjes
 - 2 tenen knoflook, fijngesneden
 - 1 liter groentebouillon (van tablet)
 - 1 schaaltje Quorn julienne (150 gram) vleesvervanger is niet perse nodig}
 - 1 stengel prei, in dunne ringetjes
 - 150 ml Griekse yoghurt (0% vet)

Bereidingswijze:
Verhit 2 eetlepels olie in een soeppan en roerbak de hutspotgroente, de aardappel en de knoflook 3-4 minuten. Schenk de bouillon erbij. Breng het geheel aan de kook en kook het in 20 minuten zacht gaar. Verhit 1 eetlepel olie in een koekenpan met antiaanbaklaag en bak hierin de quorn in 6-8 minuten gaar, breng met zout en peper op smaak. Pureer de soep met een staafmixer tot hij mooi glad en licht gebonden is. Roer de preiringetjes erdoor en laat de soep nog even zacht doorkoken. Breng op smaak met zout en (versgemalen) peper. Schep de soep in grote kommen en schep in het midden een flinke lepel yoghurt. Strooi de quorn erover en maal er nog wat peper over. Lekker met peterselie. Serveer de soep met bruin brood.

Hoofdgerecht voor 4 personen
Kippenspiesjes met rode uiencompote en gebakken aardappelen

- citroen
- 4 tenen knoflook, geperst
- 5 eetlepel olijfolie
- 100 gram Griekse yoghurt
- 500 gram kipfilet, in blokjes of ham lapjes
- 6 uien, in parten
- 2 eetlepels suiker
- 1 theelepel gedroogde oregano
- 1 kg vastkokende aardappel, geschild en in blokjes
- 2 theelepels paprikapoeder
- 12 satéstokje

Vorbereiding: 15 minuten, bereidingstijd: 25 minuten

Bereidingswijze:
Boen de citroen schoon, rasp de gele schil en pers de vrucht uit. Meng de citroenrasp, het sap, 2 tenen knoflook, 1 eetlepel olijfolie, zout en peper door de yoghurt. Schep de kipblokjes er door en zet apart. Verhit in een koekenpan 2 eetlepels olijfolie en bak de uien op een laag

Informatie over redactie en adverteren in de Herbergkrant?
info@vriendenvandeherberg.nl
telefoon 038 - 422 61 29

Colofon

ALGEMEEN
De Herbergkrant komt voor een essentieel deel tot stand dankzij bewoners van de Zwolse daklozenopvang De Herberg, onder structurele begeleiding van een klein team professionals. Doelstelling is dak- en thuislozen een stem te geven, iets te leren en iets te laten presteren. De Herbergkrant is journalistiek en financieel onafhankelijk van derden. Er is geen winstoogmerk. Eventuele winst komt te allen tijde ten goede aan de daklozenpot van stichting Vrienden van de Herberg. De Herbergkrant verschijnt elke derde donderdag van de maand.

Oplage: 10.000.

CONTACT:
Informatie over verkoop en verkopers en distributie:
WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle, telefoon 038-4226129.

Redactie en adverteren:
info@vriendenvandeherberg.nl
tel. 038 - 4226129
www.vriendenvandeherberg.nl

Postadres:
Herbergkrant, WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

VERKOOP
De Herbergkrant is te koop op straat voor € 1,50 waarvan € 1,00 voor de verkoper. De officiële Herbergkrantverkopers zijn geregistreerd bij de WRZV-hallen en bezitten een verkoperspas met registratienummer, pasfoto en locatie van verkoop:

BIJDRAGEN
Wilt u bijdragen? Maak uw donatie over op bankrekeningnummer 1100.31.539 t.n.v. Stichting Vrienden van de Herberg te Zwolle. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan de daklozenpot. Hartelijk dank!

INITIATIEF EN HOOFDREDACTIE
Joop van Ommen

Redactie en meewerkenden
Wilfred Willemsen (uitgeverij Jupijn), Arie Steenbergen (distributie), Cristien van Heugten, Han van Zuidam, Erwin, Wichert aan het Rot, Ingrid Westrik, Olle, Vincent Wolting.

Creatie en Drukwerk
JM Reclamedia, john.marsman@hetnet.nl

Met dank aan de adverteerders en de inzenders.

vuur tot ze bruin kleuren. Bestrooi de uien met de suiker. Laat de suiker op laag vuur smelten en lichtbruin kleuren. Voeg 50 ml water en de oregano toe en verwarm nog een paar minuten. Breng de compote op smaak met zout en peper en laat afkoelen. Neem de kipblokjes uit de marinade. Laat overvloedige marinade uitdruipen en rijg het vlees aan satéstokjes. Verhit een grillpan en bak de kipspiesjes in 8-10 minuten rondom goudbruin en gaar. Verhit in een koekenpan de laatste 2 eetlepels olijfolie en bak de aardappelblokjes goudbruin en gaar. Schep er de paprikapoeder, laatste 2 tenen knoflook, zout en peper door en bak nog 2 minuten. Verdeel de kipspiesjes met een flinke lepel uien compote over 4 borden en schep er de aardappelblokjes bij. Zet de rest van de uien compote apart op tafel.

Tip: deze compote kun je prima 2-3 dagen van tevoren maken en in de koelkast bewaren. Budgettip: vervang de kipfilet door hamlapjes. Geef er voor de kinderen nog plakjes komkommer bij.

Nagerecht:
Oven appeltjes met kaneel suiker
Ingrediënten: 4 goudreinetten, kaneel en suiker.

Bereidingswijze:
4 goudreinetten ontdoen van de klokkenhuis en vullen met de mengsel van suiker en kaneel. Dit op ovenschaal doen en afbakken in de oven op 180 graden Celsius, circa 45 minuten.

EET SMAKELIJK NAMENS CORNELL

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.

Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party: wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes. Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!

Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669
www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Marcel Senz

fotografie

Uw fotograaf voor:

- Trouwreportages
- Rouwreportages
- Portretreportages

T 06 - 21 832 653 • info@marcelsenzfotografie.nl
www.marcelsenzfotografie.nl

Ons bereikte het droevige bericht van het overlijden van

Alwina Antoinette Barones de Vos van Steenwijk

Ere-voorzitter van de ATD Quart Monde
Voorzitter Joseph Wresinski Cultuur Stichting
Chevalier de la Legion d’Honneur
Officier in de Orde van Oranje Nassau
Drager van de Albert Schweizer Medaille

Wij zijn dankbaar dat haar werk bij vele kerken en instanties, maar ook bij een breed publiek, weerklank heeft gevonden. En het geeft ons allen de verantwoording om haar werk voort te zetten

Namens de Stichting
Vrienden van de Herberg

Zwolle, januari 2012

In Memoriam

Op 24 januari jl. overleed Alwine Antoinette barones de Vos van Steenwijk. Zij overleed op 90-jarige leeftijd. Mevrouw de Vos van Steenwijk was een bijzonder mens. Een mens met het hart op de goede plek. Ik heb het geluk mogen ervaren dat ik haar ruim tien jaar heb gekend. Mevrouw de Vos van Steenwijk was voor mij als een moeder die mij altijd met raad en daad kon bijstaan. Tijdens haar begrafenis hoorde ik haar broer spreken over de adviezen die zij gaf. Die gaf ze over de hele wereld. Dan denk je dat je zelf veel weet, maar als je ziet wat mevrouw De Vos van Steenwijk allemaal deed. Ongelooflijk. Ik noemde haar ook wel gekscherend ‘mijn grote vriendin’.

Mevrouw de Vos van Steenwijk was en zal altijd mijn grote inspiratiebron blijven.

Joop van Ommen.

Mevrouw Alwina Antoinette Barones de Vos van Steenwijk

Mevrouw De Vos van Steenwijk was een kleindochter van de Eerste Kamervoorzitter Willem Lodewijk de Vos van Steenwijk. Zij was de eerste Nederlandse vrouwelijke ambassade-attaché. Haar standplaatsen waren Bonn, Washington en Parijs.

In Parijs kwam zij in 1960 in contact met de ‘vierde-wereldbeweging’, een door de Franse priester Joseph Wresinski opgerichte beweging tegen armoede en uitsluiting in de wereld. Na diens overlijden zou zij zijn werk als armoedebestrijder voortzetten als presidente van ATD Vierde Wereld. De Vos van Steenwijk slaagde erin om op internationaal vlak aandacht te krijgen voor de armoedeproblematiek. Mede door haar inspanningen werd 17 oktober door de Verenigde Naties erkend als Internationale dag voor de uitroeiing van armoede. Ook stimuleerde ze wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken van armoede.

De Vos van Steenwijk is de stichtster van de *Joseph Wresinski Cultuur Stichting*, die onder andere tot doel heeft armen zelf actief deel te laten nemen aan culturele producties over het verschijnsel armoede. Haar werk ten behoeve van de allerarmsten leverde haar de bijnaam op ‘barones van de armen’. Van 1971 tot 1980 was zij voorzitter van ATD *Vierde Wereld Nederland* en van 1974 tot 2002 was zij ook voorzitter van de *Internationale Beweging ATD Vierde Wereld*.

Bibliografie

Alwine de Vos van Steenwijk heeft onder meer de volgende publicaties op haar naam staan:
1972 - *La provocation sous-prolétarienne : pour une société sélective*

1976 - *Leven van kruimels*

1982 - *De vierde wereld : toetssteen van de democratie in Europa* ISBN 90-72050-01-0

1986 - *Comme l’oiseau sur la branche : histoire des familles dans la grande pauvreté en Normandie* ISBN 2-904972-11-0

1989 - *Une Europe des droits de tous les hommes*

1990 - *Père Joseph : de man in wie de armsten zich herkennen* ISBN 90-6416-197-6

1995 - *Tegen armoede en uitsluiting : heroverweging van het menselijk handelen* ISBN 90-72050-09-6

2001 - *Ambassadrice auprès des plus pauvres* ISBN 2-7475-0144-2

(ON)GEHOORD . . . Oost-Europa schiet daklozen te hulp

KIEV - Rusland en Oekraïne hebben maatregelen genomen om te voorkomen dat nog meer daklozen aan de ijzige kou bezwijken. Het dodental als gevolg van het winterweer dat vooral Oost-Europa in zijn greep houdt is gestegen tot zeker 169. Zelfs het mediterrane Rome kampt met sneeuw en ijs. De regering in Oekraïne, dat het meest onder het gure weer te lijden heeft, heeft bevolen daklozen met onderkoelings- of bevroezingsverschijnselen na hun behandeling niet meer uit het ziekenhuis te ontslaan. Op straat, waar de temperatuur tot 32 graden onder nul kan dalen, wacht hen immers een wisse dood. De autoriteiten hebben voorts bijna drieduizend onderkomens ingericht waar daklozen zich kunnen warmen en hun voedsel wordt verstrekt.

Rusland heeft opdracht gegeven in het hele land gaarkeukens en medische posten op te zetten voor mensen zonder onderdak. Het Kremlin zwijgt over het aantal levens dat het winterweer heeft geëist, maar volgens persbureau ITAR-Tass sprak onderminister van volksgezondheid Maksim Topilin van 64 doden in heel januari. In Oekraïne staat het dodental sinds vrijdag zelfs op 101. Ook tal van buurlanden hebben door de kou doden te betreuren. Oost-Europa maakte tientallen jaren niet zo’n strenge winter door. De al wekenlang aanhoudende kou heeft de stroom doen uitvallen en waterleidingen doen bevriezen. Tal van scholen, tehuizen en vliegvelden zijn gesloten. Het openbaar vervoer ligt op veel plaatsen stil.

Bron: www.nd.nl D.D. 3 februari 2012

Gerrit van der Kooy toont veelzijdige kant

Gerrit van der Kooy is een bekendheid. Niet alleen in Zwolle, maar ook in Nederland. Hij was jarenlang de presentator van het bekende TROS-programma Kamerbreed. Nu is hij op vele fronten actief. Onder meer als gemeenteraadslid voor de VVD.

Behalve voor de TROS, werkte Gerrit onder meer voor kranten, weekbladen en de regionale omroep. Maar zijn bekendheid verwierf hij dus bij TROS Kamerbreed. Het politieke radioprogramma op de zaterdagmorgen. Later werd hij eindredacteur bij Aktua TV en het actualiteitenprogramma Twee Vandaag (nu bekend als Eén Vandaag, red.).

“Het verzoek kwam van de directie om samen met Veronica een programma te maken met als gedachte ‘Nederland komt thuis’. Het moest een programma worden dat men bijgepraat wordt. Dat is wel gelukt denk ik”, lacht Van der Kooy tevreden. Op een bepaald moment verdween Veronica uit het publieke bestel en ging ‘Den Haag’ zich bemoeien. “Ze vinden er elke keer weer wat van en bemoeien zich altijd met de publieke omroep. Bij mij ging de lol er daardoor vanaf. Ik ben ermee opgehouden en dat heeft wel opzien gebaard”, aldus de Zwollenaar.

Van der Kooy zit nu voor de VVD in de Zwolse gemeenteraad, alhoewel hij ook voor D’66 stemde vroeger. “Maar in ieder geval in het liberale segment. Ik ben wel vaker gevraagd om in de politiek te komen, maar ik heb altijd gezegd, zolang ik politiek redacteur ben, doe ik dat niet. Toen ik daarmee ophield kwam ik op de lijst voor de VVD terecht. Dat was in 2006. Ik stond op een niet verkiesbare plaats.” De bedoeling van Van der Kooy was om als lijstduwer te fungeren voor de Zwolse liberalen. “Maar ik kreeg zoveel voorkeursstemmen dat ik me geroepen voelde om daadwerkelijk in de Raad te gaan zitten. De stemmers kiezen niet voor niets voor jou. Ik liet toen prominente Zwolse VVD’ers achter me. En als ik niet in de Raad was gaan zitten had ik de stemmers teleurgesteld.” Van der Kooy zegt geen Raads-lid te zijn. “Nee, ik ben volksvertegenwoordiger. Ik wil ook zo weinig mogelijk in het stadhuis zijn.

Ik wil zichtbaar zijn voor de Zwollenaar en wil dus op ‘straat’ zijn. Meedoen aan de samenleving. Dan weet je wat er speelt onder jouw achterban. Maar ook meehelpen aan de samenleving. Zo heb ik ook meegeholpen met het Kerstdiner voor dak- en thuislozen en minima in de WRZV-hallen in december. Ik vind meehelpen ook essentieel als je gemeenteraadslid bent en eigenlijk voor iedereen in de samenleving.” Naast deze activiteiten wordt Van der Kooy ingehuurd als dagvoorzitterschappen en mediatrainingen.

Het politieke bestaan was voor Van der Kooy wel een kleine cultuurschok. “Als Raad moet je alles kritisch volgen. Het was voor mij wel wennen, want ineens zat ik aan de andere kant van de tafel. Maar ik had wel een voorsprong, want hoe je de stukken moet lezen die je in de Raad voorgeschiedeld krijgt, dat wist ik natuurlijk al. Dat had ik in mijn parlementaire carrière al geleerd.”

Obelix

Behalve zijn arbeidsverleden en zijn politieke carrière kent iedere Zwollenaar ook vast wel het alter ego van Van der Kooy. Prins Obelix I was zijn naam als stadsprins namens carnavalsvereniging De Eileuvers.

“Toen was ik een kilo of 40 zwaarder, vandaar die naam. Daar kennen de meeste mensen mij van, nog altijd. Ondanks dat ik al een jaar of 8 die 40 kilo minder weeg”, lacht Van der Kooy, die nog altijd tot het Vorstendom van de Eileuvers behoort. Hij schreef ook een boek over 44 jaar carnaval. De vereniging staat overigens aan de vooravond van het 55-jarig bestaan.

Gerrit van der Kooy als dagvoorzitter actief

Papje

Papje is een andere kant van Van der Kooy. Tien jaar lang schrijft hij onder dit pseudoniem al voor het populaire huis-aan-huis weekblad De Swollenaer. “Ik schrijf dan over uitgaan in Zwolle en dan met de kritische pen. Dat wordt erg gewaardeerd.”

De naam Papje komt uit de tijd dat Van der Kooy in het Proeflokaal whiskey dronk met een beetje water en veel ijs. “En dan zei de uitbater, hier Van der Kooy, hier heb je je pap. Zo ben ik aan de naam gekomen. Ik twitter ook onder de naam Gerrit Papje.”

“Ze zouden een standbeeld voor Joop moeten oprichten”

Dan komt het gesprek op Joop van Ommen, grondlegger van de Herberg.

“Ik ken Joop al toen hij nog in de taxi reed. Ik zat vaak bij Joop in de taxi. Ik kon altijd goed met hem. Toen Joop startte met de WRZV-hallen kreeg hij veel kritiek. Onterecht! Wij hielden met de Eileuvers altijd onze feesten in de Buitensociëteit. Dat kwam toen in andere handen en ik wilde daarna naar de WRZV om daar de feesten te vieren. Dat kwam me intern op veel kritiek te staan, maar ik heb toen doorgedramd.

De band met Joop is in de afgelopen jaren alleen maar verstevigd. Joop is een echte rode rakker en ik ben liberaal. Maar dat gaat prima samen. Ik vind dat je hard moet zijn voor mensen die niet

willen, maar er zijn ook mensen die niet kunnen en die moet je helpen. Als dat de doelstelling is om mensen op te vangen die niet kunnen, dan vindt men de VVD in Zwolle absoluut aan hun zijde.”

De Herberg

Van der Kooy zegt ook blij te zijn dat de coöperaties de handschoen hebben opgepakt. “Als je ook ziet hoe de Herberg gebouwd is. Een prachtig goed geoutilleerd pand. Toen de opvang nog achter de WRZV was, kwam er veel kritiek vanuit de Zwolse Raad.

Ik heb dat nooit gehad. Ik ben er veel geweest en het was er nooit een zootje. Joop had alles prima in de hand. En de mensen die daar verbleven werden ook ingezet voor klussen in en rond de hallen. Prima toch? Joop doet dit soort dingen met zijn hart en zonder enig winstbejag of eigen belang. Zulke mensen zie je maar weinig helaas. Ook het Kerstdiner van afgelopen jaar was weer geweldig neergezet. En je merkte ook als vrijwilliger de dankbaarheid die de gasten toonden. Dat is toch prachtig Nee, Joop heb ik heel veel respect voor. Eerlijk gezegd zouden ze een standbeeld voor hem moeten oprichten.”

COLUMN JOOP VAN OMMEN
GRONDLEGGER VAN DE HERBERG

Ik heb wat meege-
maakt in deze afgelo-
pen week.
Het overlijden van
mijn vriend Saïd (zie
in memoriam hier-
naast, red.) en dan het
gezin dat we op heb-
ben gevangen
(zie pagina 10 in deze
Herbergkrant, red.).

Het gezin zat te creperen op straat hier in Zwolle.
Is de saamhorigheid in ons land dan wel zo groot?
Wellicht moeten we daar met zijn allen eens over
nadenken. Het is maar goed dat ik een telefoontje
kreeg uit Utrecht.
Zo’n gezin met een klein kind kun je niet aan hun
lot overlaten.
Gelukkig hebben we hier een wethouder, Nelleke
Vedelaar, die weet hoe ze de mouwen moet
opstropen, zeker ook in zo’n geval. En bij de wet-
houder maakt het niet uit of het vrijdag is ja of
nee. We konden hen niet in hun hotel krijgen,
omdat ze geen legale status hadden. Dus eerst
maar opgevangen in de WRZV-hallen en daarna
hebben we voor hen een plek kunnen regelen in
het opvang van het Leger des Heils. Ook als je
kijkt naar Saïd. Je laat kinderen niet aan hun lot
over. Nou, de bewoners van de Herberg zijn MIJN
kinderen. Je gaat op zoek als hij vermist is. Zeker
in dit soort winterse omstandigheden. Ik was
graag op de hoogte gebracht hiervan en dat is niet
gebeurd. Ik wil van dit soort dingen graag op de
hoogte blijven. Het is toch vreselijk dat hij op 30
meter van de Herberg af dood lag. Dit was niet
nodig geweest! We moeten afspraken maken en
wel dat we dit soort gevallen met zijn allen
oppakken. De mouwen moeten opgestroopt
worden. Onze wethouder Nelleke Vedelaar heeft
in het geval van het Iraakse gezin in ieder geval
laten zien hoe dat moet.

Ons bereikte het droevige bericht van het
overlijden van

Saïd

sinds jaar en dag bewoner van de Herberg.

Wij zullen zijn aanwezigheid missen en wensen
zijn familie, vrienden in de Herberg en kennis-
sen veel sterkte bij dit verlies.

Namens de Stichting
Vrienden van de Herberg

Zwolle, februari 2012

In memoriam: Saïd

Vrijdag 3 februari overleed plotseling de
51-jarige Saïd, sinds jaar en dag bewoner
van de Herberg in Zwolle. Hij werd tij-
dens de barre winterse omstandigheden
levenloos gevonden 30 meter vanaf de
Herberg in Zwolle. “In- en intriest. Je kunt
helaas niet alles voorkomen. Je ziet ook in
zo’n geval ook hoe alert je moet zijn om
alles en iedereen goed in de gaten te hou-
den”, vertelt Joop van Ommen. Hij ver-
volgt: Ook de zorgmijder, wat Saïd
overigens niet was, moet je goede vooruit-
zichten bieden. Als zo’n jongen ‘s avonds
gemist wordt, dan moet je goed zoeken.
Doordat je de laatste tijd ziet dat er veel
gezeur is met Roemenen en Bulgaren, dan
worden alle Medelanders op 1 bult ge-
gooid. Nou, ik zit al lange tijd in deze
business en ik kan je wel zeggen dat er net
zoveel slechte Nederlanders als slechte
buitenlanders zijn.”

Van Ommen is wel tevreden over de stad Zwolle.
“Je ziet dat Zwolle heel zorgzaam is, maar wel dicht-
bij de mensen moet blijven. Het Zwolse gemeente-
bestuur denkt mee. En dat is lekker om te weten.
Met het landelijke opjaagbeleid en uitzetting van uit-
geprocedeerde asielzoekers krijg je dit soort ellende
alleen maar meer. Net als onze wethouder Nelleke
Vedelaar vertelde..... Als mensen terug moeten, geef
ze dan wel gewoon onderdak en zorg dan dat ze te-
recht komen, waar ze terecht moeten komen en laat
ze niet aan hun lot op straat over. Want dit is niet
wat we met zijn allen willen, mag ik hopen”, besluit
Joop van Ommen.

Vrijdag 10 februari is er voor Saïd een stille tocht ge-
houden in Zwolle.

Wethouder Nelleke Vedelaar vertelde zeer geschokt
te zijn over de dood van Saïd. “Dit is echt verschrik-
kelijk. Ik ben hier echt oprecht heel erg van geschrok-
ken. We hadden in dat weekend natuurlijk al het
geval met het Iraakse gezin (zie elders in deze Her-

bergkrant, red.). Op maandagmorgen ben ik geïnfor-
meerd over wat er in het weekend met Saïd is ge-
beurd. Ik weet dat hij vrijdag teruggebracht is door
de politie naar de Herberg en dat men zaterdag en
zondag weer gezocht heeft naar hem. Natuurlijk heb
je dan nog hoop dat hij ergens is, bij familie of vrien-
den.... Maar het is natuurlijk in- en intriest dat hij
even verderop bij de Herberg gevonden wordt. Dat
is heel gruwelijk. Het laat maar weer zien hoe kwets-
baar je kunt zijn. Het moet verschrikkelijk voor Saïd
zijn geweest. En uiteraard gaat mijn medeleven uit
naar vrienden en familie en uiteraard ook naar de
mensen van de Herberg en die in de Herberg wonen.
Zij zijn een vriend kwijtgeraakt.
Zoiets moet een enorme impact op je hebben, dat
kan niet anders.
Ik weet ook dat er binnen bijvoorbeeld de politie en
andere organisaties hier in Zwolle enorm wordt
meegeleefd.”

Armoede in Nederland neemt toe

Ook dit jaar neemt de armoede in Nederland naar verwachting toe. Vooral kinderen,
eenoudergezinnen, alleenstaanden en mensen met een bijstandsuitkering hebben het
moeilijk.

Maar ook zelfstandig ondernemers komen vaker in financiële nood. Dat zijn enkele conclusies van het Cen-
traal Bureau voor de Statistiek (CBS) en het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP), in een gezamenlijk rap-
port dat dinsdag is verschenen. Over 2011 en 2012 samen komen er naar schatting 60.000 huishoudens bij
onder de lage-inkomensgrens. Volgens de berekeningen groeit het aantal huishoudens onder de lage-inko-
mensgrens in 2011 van 529.000 tot 561.000, oftewel 8,1 procent van het totaal. Voor 2012 voorzien CBS en SCP
een stijging tot 588.000 arme huishoudens (8,5 procent). De cijfers voor 2011 en 2012 zijn schattingen. De ge-
gevens zijn afkomstig van CBS. In het Armoedesignalement 2011 schetsen de instellingen een zo actueel mo-
gelijk beeld van de omvang, ontwikkeling en gevolgen van armoede. Ze hanteren daarvoor enkele
'armoedegrenzen'. Hoewel de economie in 2010 een beetje herstelde van de zware recessie, leidde dat niet tot
lagere armoedecijfers. Vooral eenoudergezinnen met minderjarige kinderen hadden het in 2010 lastig. Eén op
de tien kinderen onder de 18 jaar verbleef in een gezin met een inkomen onder het niet-veel-maar-toereikend-
criterium. Dit loopt volgend jaar op tot een op de negen (367.000 kinderen), het hoogste peil sinds het begin
van deze eeuw.

Zelfstandigen

Armoede treft verder vooral eenoudergezinnen, alleenstaanden (tot 65 jaar) en mensen met een bijstandsuit-
kering. Door de toename van het aantal zelfstandigen groeide ook de groep zelfstandig ondernemers onder
de werkende armen (dat zijn volwassenen met arbeid als voornaamste inkomensbron).
Om te bepalen hoe groot de armoede is, hanteren het SCP en het CBS verschillende grenzen. Het SCP houdt
vast aan het criterium 'niet-veel-maar-toereikend'. Wie een inkomen op dit niveau heeft, kan voldoen in zijn
basisbehoeften en daarnaast een bescheiden bedrag besteden aan recreatie en sociale participatie.

Verschillen

Als armoedegrens hanteerde het SCP in 2010 1000 euro per maand voor een alleenstaande. Volgens de defini-
tie van het CBS (lage-inkomensgrens) was dat bedrag 940 euro. Het SCP rekent de huurtoeslag wel mee, het
CBS niet, vandaar de verschillen.

Ik weet precies hoe het is om dakloos te zijn en dat is niet leuk

In de afgelopen maand heeft de 500e verkoper van de Herbergkrant zich ingeschreven. Zijn naam is Senchi Eladio. Een bijzonder, creatief en veelzijdig persoon. Senchi is 49 jaar en komt oorspronkelijk uit de Dominicaanse Republiek en woonde ook nog een tijd op Aruba. Sinds 1988 woont hij in Nederland. Eerst in Alkmaar en sinds één jaar in Zwolle. Hij is een tijd dakloos geweest, maar dat is verleden tijd.

Senchi Eladio (links) actief tijdens één van zijn optredens

“Nee ik heb nu iets voor mezelf waar ik lekker woon”, vertelt hij lachend. Alhoewel dat laatste woord overbodig is, want Senchi lijkt de hele dag te lachen. Wie hij ook tegenkomt, wie hij ook spreekt, waarover hij ook spreekt. Altijd is er de aanstekelijke en prettige glimlach rond zijn lippen. En ook is er de vriendelijke omhelzing met Joop van Ommen tijdens het interview. De twee lijken het uitstekend met elkaar te vinden en dollen ook met elkaar. “Goede man die Joop. Daar is er geen tweede van”, vertelt Senchi als Joop weg is. Senchi zat zelf in de WRZV-hallen. “Met alle obstakels van dien kwam ik daar. Ik kwam een vrouw tegen die in dezelfde situatie zat. Toen kregen we een relatie en we hebben ook een kind gekregen samen. Ook hebben we samen gewoond, maar de relatie is nu voorbij. We wonen wel gewoon bij elkaar onder één dak.”

Goed doel

Senchi verkoopt de Herbergkrant niet voor zichzelf maar voor het goede doel. “Ik vind het leuk om deze krantjes te verkopen en zo contact te hebben met mensen. Het doel van de Herberg is om de mensen te helpen en ik heb dat doel ook. Joop (van Ommen, red.) heeft mij geholpen en nu kan ik iets terug doen. Zo help ik ook een ander. Ik weet precies hoe het is om in de situatie te zitten dat je dakloos bent en dat is niet leuk.” Heden ten dage is Senchi acteur en speelt hij landelijk zijn toneelstukken. Dit gebeurt met de Joseph Wresinski Cultuurstichting. Hij heeft ook een artiestennaam. PocoLoco. Als de clown PocoLoco treedt hij onder meer op tijdens kinderfeestjes. Zijn optredens bestaan dan uit mini-jamconcerten. Dus samen muziek maken. PocoLoco treedt op voor kinderen in de leeftijd van 6 tot en met 15 jaar. “Muziek en theater, dat is mijn wereld. Het is geweldig om te doen. Ik ben een open persoon geworden juist door de muziek en het theater. Ik ben veel vrijer geworden. Ik blijf absoluut actief in de theater- en muziekwereld. Ik kan mezelf zo verder

ontwikkelen. Met een aantal muzikanten wil ik een Streetband gaan oprichten.”

Wielrennen

Op het einde van het interview komt het meest verrassende deel van Senchi om de hoek. We zijn toch benieuwd wat hij op de Dominicaanse Republiek en Aruba deed voor de kost. En het antwoord hadden wij niet verwacht. “Ik was wielrenner op de baan en op de weg. Ik reed veel op Aruba en heb een paar wedstrijden in Nederland gereden, maar het niveau in Europa is wel veel hoger”, was het verrassende antwoord van Senchi. “Zijn grote wielrheld was de Cubaanse renner Eduardo Alonso. Een zoektocht op internet leert dat deze renner actief was tussen 1981 en 1990 en veelal scoorde in de Vuelta a Cuba (Ronde van Cuba). Deze ronde won hij overigens 7 keer. “Alonso was heel populair in Midden-Amerika en in de grote wielerlanden in Zuid-Amerika, Colombia en Venezuela. Ik volg het wielrennen overigens nog altijd”, besluit Senchi.

Lazarus

Een voorstelling over verschillende facetten van het dakloos zijn. In de voorstelling wordt een verbijsterende worsteling met onze bureaucratie getoond omlijst door een mengeling van ontroerende, poëtische, onthullende en hoop en troost biedende scènes. Gespeeld door onder andere ex-daklozen en gebaseerd op ware gebeurtenissen.

Kijk voor de Joseph Wresinski Cultuur Stichting op de website; www.wresinskicultuur.nl.

COLUMN VINCENT WOLTING

Aangehouden... en dan?

Wanneer een verdachte is aangehouden voor een strafbaar feit, is vaak één van de eerste vragen die ik als advocaat krijg: “Wat denkt u, moet ik blijven?”. Op dat moment heb ik eerlijk gezegd vaak nog geen idee. Op basis van de informatie die ik van mijn cliënt krijg, kan ik echter meestal wel een inschatting maken. In feite zijn er drie scenario’s mogelijk.

In het eerste scenario mag iemand binnen een paar uren (maximaal zes) weer vertrekken. Dit is meestal het geval bij relatief ‘kleine’ zaken. Denk bijvoorbeeld aan winkeldiefstal door iemand zonder (of met een beperkt) strafblad. De politie heeft voor het meenemen van een blikje cola bij de plaatselijke supermarkt meestal geen uren nodig om het onderzoek af te ronden.

In het tweede scenario wordt iemand in verzekering gesteld voor maximaal drie dagen. De politie heeft dan meer dan een paar uurtjes nodig voor het onderzoek, bijvoorbeeld omdat er allerlei getuigen moeten worden gehoord. Binnen die drie dagen zal dan door de Officier van Justitie de beslissing moeten worden genomen of de verdachte alsnog naar huis mag.

Vindt de Officier van Justitie dat de verdachte na drie dagen nóg niet naar huis mag, dan wordt de verdachte voorgeleid aan de Rechter-Commissaris. Dat is scenario 3: de Rechter-Commissaris zal moeten beslissen of de verdachte nog eens veertien dagen moet blijven.

De Rechter-Commissaris kan overigens niet zo maar eventjes beslissen dat iemand twee weken moet blijven. Ten eerste moet er een stevige verdenking bestaan van het hebben begaan van een strafbaar feit. De wet noemt dat ernstige bezwaren. Eén enkele verklaring van een getuige is voor de R-C (meestal) niet genoeg om de verdenking zwaar genoeg te vinden. Daar is meer voor nodig. Met andere woorden: is er na drie dagen onderzoek onvoldoende bewijs voor handen, dan zal de R-C de verdachte laten gaan.

Ten tweede moet er een goede reden zijn om iemand nog eens veertien dagen te laten blijven. Voorarrest is niet bedoeld als een soort ‘schot voor de boeg’. Iemand mag niet alvast vast komen te zitten omdat hij “toch wel straf zal gaan krijgen”. Meestal is de reden om in voorarrest te moeten blijven dat het onderzoek nog niet klaar is, of dat justitie vreest voor herhaling.

Ten derde moet er sprake zijn van een feit dat zwaar genoeg is om iemand langer vast te blijven houden. Er zijn allerlei misdrijven in het wetboek te vinden die daarvoor niet zwaar genoeg. Zo is een misdrijf als belediging niet zwaar genoeg om in voorarrest te blijven. Daarop geldt echter één uitzondering. Heeft iemand geen vaste woon- of verblijfplaats dan geldt ook voor de meeste lichtere misdrijven dat tóch voorarrest mogelijk is. En daarmee zijn dak- en thuislozen weer eens slecht af.

Kortom, als mij op het politiebureau wordt gevraagd “Wat denkt u, moet ik blijven?”, is het eerlijkste antwoord dat ik kan geven: “Dat ligt er aan, het kan nog vele kanten op!”.

Vrijwilligers zijn zuurstof van de samenleving

Ze was aanwezig tijdens het Kerstdiner in december in de WRZV-hallen als vrijwilligster en opende met het gebed het diner. Haar naam, Dikkie van Gijssel. De redactie van de Herbergkrant had

een interview met deze veelzijdige dame. “Of je nu in je ééntje bidt of voor een grote zaal, dat maakt niet uit. Het blijft praten met God.”

De 59-jarige Dikkie van Gijssel, getrouwd en moeder van vier kinderen, is onder meer actief als Raadslid voor de ChristenUnie in de Zwolse gemeenteraad. Haar portefeuille bestaat uit Zorg en Welzijn, waar belangrijke thema's als ouderenbeleid en de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) onder vallen. Een hele boeiende portefeuille volgens het gemeenteraadslid.

“Het gaat direct om mensen.” Verder is Van Gijssel namens de ChristenUnie aanspreekpunt in Zwolle voor de wijken Zwolle-Zuid, Hanzeland en Diezerpoort. “In Zwolle krijgen we, net als andere gemeenten, te maken met de transitie van de jeugdzorg (gemeenten zijn straks verantwoordelijk voor de financiering en de inkopen wat betreft de Jeugdzorg) en de Wet Werk naar Vermogen.

Een paar jaar terug is ook de WMO naar ons toegekomen. Daarmee krijgen we invloed, maar zijn ook verantwoordelijk voor dit beleid. Daarom moeten we het direct goed aanpakken. De inpassing hiervan moet in 1 keer goed gebeuren. Als eerste moet alle informatie hierover vroegtijdig vanuit het college, ambtenarenapparaat, en het werkveld naar ons toekomen. Daardoor hebben we dan voldoende tijd om de gevolgen, want dat heeft het zeker voor de gemeente, te overzien. Het geldt dat wij vanuit het Rijk hiervoor krijgen, moet ook zoveel mogelijk naar de mensen gaan die het nodig hebben.”

Dikkie van Gijssel zit sinds 2002 in de gemeenteraad. Daarnaast heeft ze een ‘gewone’ baan en doet ze veel vrijwilligerswerk. Het eerste bestaat uit de noodopvang voor asielzoekers bij het Leger des Heils, was ze actief bij de Voedselbank en helpt zij bij het Christelijk Eetcafé van ‘Er is Hoop’ dat iedere woensdag kookt voor mensen die deze hulp nodig hebben of die sociaal contact zoeken. Bij de Voedselbank was Dikkie vanaf het begin betrokken, zowel om te helpen bij het daadwerkelijke

fysieke werk, als bestuurslid. “Ik schaamde me toen ik daar voor het eerst was, want het blijkt dus dat het eten normaal weggegooid werd en als je dan de hoeveelheid ziet.... Maar mensen maken er wel gebruik van. Ze zijn de schaamte voorbij. Mensen durven nu hulp te vragen. Dat getuigt van moed om die stap te zetten.”

Vrijwilligers

Handen schieten nog altijd te kort ondanks de vele vrijwilligers. “De overheid kan helaas niet alles oplossen. We hebben een mooie samenleving, zeker in Zwolle, met al die vrijwilligers die elke keer weer werk doen bij diverse organisaties. En die mensen zijn belangrijk. De vrijwilligers zijn de zuurstof van de samenleving. Het is goed dat we

naar elkaar omzien. Het is jammer dat er een Voedselbank of een Kerstdiner moet zijn, maar nu deze er zijn, blijkt dat veel mensen daar gebruik van maken en daarom voorzien ze in een behoefte. Ook hebben we bijvoorbeeld een soepbus in Zwolle. Dat is onder andere voor mensen die niet in het daglicht willen komen, maar waar wij wel onze zorg voor hebben. Ook ben ik blij met organisaties als onder meer het RIBW, het Leger des Heils en de woningcoöperaties die hun nek uitsteken. Mooi dat ze allemaal samenwerken.”

Dikkie van Gijssel kookt voor het eetcafé. “Dat doe ik inmiddels 18 jaar. Ik bood destijds een medewerker van het eetcafé hulp aan en ben er niet meer weggegaan. Ook met het Kerstdiner bijvoorbeeld. Destijds kregen de mensen het diner nog op porseleinen borden. Daar hadden we enorm veel afwas door en ik zei tegen Joop (van Ommen, red.): “dat moet anders kunnen”. Ik vind het heel plezierig en zinvol om hier aan mee te werken. Ook aan de doelgroep merk je dat ze het enorm leuk vinden. En dan is het extra fijn om er tijd en energie in te steken. Ik ben wel enorm geschrokken van het feit dat ik daar mensen met kinderen zag. Er waren veel kinderen en dat doet me wel wat. Waar we wel voor moeten oppassen is het feit dat we niet gaan ingrijpen in het leven van mensen, maar wel de goede omstandigheden creëren en zo het vertrouwen winnen. Als ChristenUnie willen we graag de mensen in beweging zetten, maar tegelijk de verantwoordelijkheden bij de mensen laten.”

***Dikkie van Gijssel:
“Mensen durven hulp te vragen, er is veel moed voor nodig om die stap te zetten”***

Martijn genomineerd als Sportvrijwilliger van het jaar

Martijn van Dijk was genomineerd voor Sportvrijwilliger van het jaar. Martijn is vrijwilliger bij WRZV De Boog. De Boog biedt zaalvoetbal aan mensen met een beperking in de leeftijd van 6 tot 60 jaar die niet kunnen deelnemen aan de reguliere voetbalcompetitie. Het voetballen bij WRZV De Boog is zowel voor mannen als voor vrouwen.

Helaas mocht Martijn de prijs voor Sportvrijwilliger niet in ontvangst nemen. Hij was wel erg trots op zijn nominatie en had ter voorbereiding al een dankwoord op papier gezet. "Ik ben er dan ook trots op dat ik deel uit maak van een team, wat niet alleen dingen organiseert voor mensen met een beperking, maar dat ik daar op mijn manier, ondanks mijn beperking, mijn steentje daaraan mag bijdragen. Dat zouden meer verenigingen moeten doen. Kijken naar de persoon en niet alleen naar de beperking".

Bron: www.zwollesportonbeperkt.nl.

Martijn van Dijk met naast hem bestuurslid van WRZV De Boog Janita Boeta en Bert Klaassen, voorzitter van WRZV De Boog.

**De mensen komen ons daklozen
elke dag tegen,
maar ze kijken raar tegen ons aan.
Dat hoeft helemaal niet.
Wij zijn ook gewoon mensen.**

COLUMN GERT-JAN LEERINK OUD-RAADSLID GEMEENTE ZWOLLE

Bestuurders

Tien jaar geleden verhuisde ik uit Zwolle naar Alkmaar. Daar leerde ik Atif Yar kennen, rij-schoolhouder van beroep, maar in Alkmaar beter bekend als de rijdende ombudsman. Als je in de Kaasstad in de problemen zit let dan op of je het bordje 'Rijschool Actief' voorbij ziet komen. Zie ik dat bordje, moet ik altijd even terugdenken aan Joop van Ommen in Zwolle. Want Joop was voordat hij de WRZV-hallen van de grond tilde óók zo'n rijdende ombudsman. Zij het dat er geen grote 'L' bovenop zijn auto stond maar 'TAXI'. Afgelopen maand heb ik Joop na tien jaar weer ontmoet. Joop is niets veranderd. De omgeving van zijn WRZV-hallen des te meer. De containers achter de hal, waar honderden daklozen onderdak vonden, zijn verdwenen. Overbodig geworden door de prachtige Herberg die door hard werken van velen, maar bovenal van Joop, tot stand is gekomen.

Ik werk inmiddels 25 jaar als adviseur, onder andere voor wethouders en andere bestuurders. Vaak wordt me gevraagd wat ik nou effectieve 'bestuurders' vind. 'Dat is een heel andere type bestuurder dan waar jij aan denkt', antwoord ik dan. En dan vertel ik over de rijdende ombudsmannen Atif en Joop, waarvan de ene tot op de dag van vandaag rond rijdt in zijn leswagen, en de andere niet alleen zijn taxi, maar ook de stad bleek te kunnen besturen.

(ON)GEHOORD . . .

Meer bedden nachtopvang voor daklozen in Purmerend

PURMEREND - De nachtopvang voor daklozen aan de Wagenweg is uitgebreid met twee extra bedden. De gemeente Purmerend heeft de Stichting Algemeen Opvang Centrum Purmerend daar ontheffing voor verleend.

AOP-directeur Niels Kentie vertelt in Dagblad Waterland van dinsdag 7 februari dat hij als de pilot een definitieve vorm krijgt, toe wil naar een onderkomen waar twintig bedden kunnen staan. Nu heeft de nachtopvang -deze winter voor het eerst in Purmerend- een capaciteit van elf bedden.

Bron: www.vandaag.nl. D.D. 6 februari 2012

VECHTGENOTEN

stichting
inloophuis voor kankerpatiënten

Het Vechtgenotenhuis is een ontmoetingspunt voor iedereen die in zijn of haar omgeving met kanker te maken heeft of heeft gehad. Er worden naar behoefte (creatieve) workshops, thema-avonden of yogalessen gehouden, maar meedoen is niet verplicht. U bent ook van harte welkom voor alleen een praatje en een koffie. Want waar het vooral om gaat is lotgenotencontact. Samen praten, koffie drinken of wandelen. Het Inloophuis wordt georganiseerd door stichting Vechtgenoten in nauwe samenwerking met Beter Wonen Vechtdal en gerund door geschoolde vrijwilligers en een coördinator.

Het Vechtgenotenhuis is gevestigd in een schitterende 17e eeuwse boerderij op Landgoed Stekkenkamp in Ommen, maar heeft een regionale functie. Ook u bent dus van harte welkom!

Openingstijden:

maandagavond	19.30	tot	22.00 uur
dinsdagmiddag	14.00	tot	17.00 uur
woensdagochtend	09.30	tot	12.30 uur
donderdagmiddag	14.00	tot	17.00 uur
vrijdagochtend	09.30	tot	12.30 uur

Adres

Vechtgenotenhuis
Beerzerweg 5d
7731 PA Ommen
tel. 0529 - 455767
mob. 06 - 3903 2263

Kijk voor meer informatie op www.vechtgenoten.nl

Irakees gezin uit kou gered

“Zo’n wethouder weet tenminste van aanpakken”
 Joop van Ommen kreeg onlangs een alarmerend telefoontje uit Utrecht. Een Irakees gezin zou in Zwolle op het NS Station verblijven en geen onderdak hebben tijdens de barre winterse omstandigheden. “Ik wist niet wat ik hoorde. Dat kan toch niet. We laten zo’n gezin, met een klein kind ook nog, toch niet in de kou staan?” Wij spraken Joop van Ommen na afloop van het weekend.

Vader Ayad Sahim Naiel, moeder Wassan Al Egedi en hun zoontje Nemr van nauwelijks twee jaar komen oorspronkelijk uit Irak. “Ik wist op dat moment niet hoe ze in Zwolle terecht zijn gekomen, maar ik kreeg een telefoontje van een stichting uit Utrecht dat er op het station in Zwolle een gezin zat dat geen onderdak had”, vertelt Joop van Ommen. “Ik ben er gelijk naar toegegaan en heb ze gelijk opgehaald. Ik heb die mensen op laten vangen in de WRZV-hallen.” Woedend was Van Ommen. “Zo ga je niet met mensen om, maar in Nederland blijkbaar wel. We moeten ons doodschamen”, was zijn eerste reactie.

Van Ommen kreeg contact met wethouder Nelleke Vedelaar. “En ze ging gelijk aan de slag. Kijk aan zo’n wethouder heb je tenminste wat. Die weet van aanpakken”, vertelt Van Ommen. Uiteindelijk kon het gezin terecht bij de opvang van het Leger des Heils. Wethouder Nelleke Vedelaar vertelt een paar dagen

na het voorval. In die tijd was ook meer duidelijk over de situatie van het gezin. “Ik had contact met Joop en toen was hij met het gezin al weer in de WRZV-hallen. Daar konden ze zich in ieder geval opwarmen. Ik ben gelijk gaan rondbellen met onder andere de directeur van het Leger des Heils. Ook hij is gaan bellen en binnen no-time was er een plek geregeld. Het bleek dat zij terecht konden bij het Leger des Heils. Toen ik contact had met Joop hadden we zoiets van ze moeten in ieder geval onderdak. Is het niet in een voorziening dan zo lang maar in een hotel, maar er moest iets geregeld worden. Maar dat bleek gelukkig niet nodig. Joop heeft het gezin naar het Leger des Heils gebracht en daar zijn ze het weekend gebleven.” Maandagavond is het gezin overgebracht naar Gilze-Rijen. Daar is een speciaal opvang voor gezinnen van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA).

Toen Vedelaar hoorde over de situatie van het gezin was haar eerste reactie: “Wat is dit voor iets verschrikkelijks? Een gezin met een kindje van twee in deze kou zonder onderdak. De eerste gedachte was zo snel mogelijk handelen. We hadden geen idee waar ze nou precies vandaan kwamen, maar dat was op dat moment ook niet zo belangrijk. Maandagmorgen zijn we daar in gedoken en bleek dat ze afkomstig waren van een asielzoekerscentrum in Arnhem. Daar zijn ze zelf vertrokken naar Utrecht waar ze wel onderdak hebben gehad. Waar is niet zeker, maar

wellicht bij vrienden of kennissen. Daar zijn ze vertrokken en vrijdag waren ze dus hier in Zwolle. Deze familie was natuurlijk ook op zoek naar een plek en toekomstperspectief. Denk erom dat het spannend is als je in zo’n procedure zit. En dan ook nog met zo’n kleintje.”

Er werden over het gezin zelfs Kamervragen gesteld. De SP stelde vragen en vond dat mensen niet zomaar op straat terecht konden komen. Maar nu heeft het gezin een plekje. In afwachting van het definitieve oordeel of ze wel of niet mogen blijven. “Ze zijn nog niet uitgeprocedeerd. Volgens mijn gegevens valt deze week de uitspraak”, besluit Nelleke Vedelaar.

Eetcafé voor dak- en thuislozen biedt veel mensen sociaal contact

Iedere woensdagmiddag wordt in de WRZV-hallen een eetcafé gehouden. De Stichting Er is Hoop tekent voor de organisatie. Wij hadden een gesprek met Mark Groothuis, coördinator van het eetcafé.

Ruim 17 jaar wordt het eetcafé georganiseerd voor de doelgroep. Deze bestaat uit dak- en thuislozen. Dus voor mensen die geen dak boven hun hoofd hebben of voor mensen die sociaal contact missen en dit zoeken. “Dat sociale gedeelte is erg belangrijk bij ons. Ook proberen wij het evangelie over te brengen op deze mensen”, vertelt Groothuis.

Er is Hoop is een stichting met een christelijke grondslag.

Het idee van het eetcafé werd geboren tijdens een van de evangelisatiediensten van Youth for Christ. In de zomer van 1994 werd er een actie gehouden die er speciaal op gericht was een eetcafé op te starten. Het doel van het eetcafé was door het verstrekken van gratis maaltijden aan mensen die het nodig hebben een weg te openen om ook de boodschap van het evangelie te verkondigen. Uiteindelijk werd aan Er is Hoop gevraagd het project te adopteren. In het najaar van 1995 Er is Hoop het over en startte het project opnieuw. Sinds het voorjaar van 1996 draait het eetcafé op volle toeren. Sinds 1997 vindt de maaltijdverstrekking plaats in de WRZV-hallen.

Ruim 45 vrijwilligers zijn actief om het de gasten naar de zin te maken. “Door de vrijwilligers kunnen we ons initiatief draaiende houden. En de accommodatie in de WRZV-hallen is natuurlijk perfect. We zijn blij dat we gebruik mogen maken, kosteloos overigens, van deze gelegenheid. En we hopen dat nog in lengte van jaren te mogen gebruiken. Ook de samenwerking met de mensen van de WRZV zijn zeer prettig”, aldus Groothuis. En dat er behoefte aan is blijkt wel aan de hoeveelheid gasten die iedere woensdag komen eten. “We hebben gemiddeld 65 bezoekers op de woensdag. En iedere woensdag zijn er ongeveer 15 tot 20 vrijwilligers actief. Wij eten ook mee en hopen zo ook een goed gezelschap te kunnen zijn voor onze gasten”, legt Groothuis uit. Het eetcafé draait puur op giften en donaties, die veelal afkomstig zijn van de Zwolse kerken en af en toe van particulieren.

De maaltijd die geserveerd wordt is een gezonde maaltijd. “Het eetcafé is geopend om 17.00 uur en mensen kunnen dan koffie of thee krijgen. Dan rond kwart voor zes begint de maaltijd. Ook daarbij kunnen onze gasten koffie, thee of limonade krijgen. Bij ons wordt absoluut geen alcohol geschonken. Je merkt ook aan de mensen dat ze blij zijn met een goede maaltijd en met gezelschap. Die dankbaarheid vinden wij belangrijk en daar doe je het voor”, besluit Groothuis.

Er is Hoop wil evangelie overdragen

Kijk voor meer informatie over de stichting en over het eetcafé op www.erishoopzwolle.nl

Het eetcafé in de WRZV-hallen

Gerrit van der Brug; een zeer bekende Zwollenaar**“Joop en ik zijn straatvechters”**

Als journalist kom je veel mensen tegen. Veel verschillende mensen. En ieder mens op zich is bijzonder. Maar sommige mensen blijf je mee praten als je niet oppast. Zo iemand woont in Zwolle. Iedere rechtgeaarde Zwollenaar weet dan dat ik het heb over Gerrit van der Brug. Een bijzonder persoon. “En ik ben geboren en getogen in Zwolle”, opent hij vol trots.

De inmiddels 83-jarige (!) Van der Brug werd geboren in een kerkhuisje op 't Eiland in Zwolle. Later toen hij groter was woonde hij in de Walstraat in de schaduw van de Sassenpoort. Vader liep met de oud papierkar. Van der Brug leefde samen met vier andere broers/zussen. Na zijn korte schoolcarrière ging hij aan de slag uiteindelijk in de wereld van de treinen en stoomlocomotieven. Later volgde de stap naar de marine. Zo was hij als stoker actief in Indië (van 1948 tot 1950). Daar ben ik, want ik ben christelijk opgevoed, zowel wereldlijk als levensbeschouwelijk veranderd. Ik ben totaal anders van teruggekeerd. Ik heb daar geen trauma aan overgehouden overigens. Dat heb ik wel van de Tweede Wereldoorlog. Ik heb in die jaren al mijn Joodse vrienden verloren”, aldus Van der Brug.

Politiek

Gerrit van der Brug is lange tijd actief geweest in de Zwolse politiek. Eerst voor de PSP (Pacifistisch Socialistische Partij). Voor deze partij beklom hij ruim 15 jaar lang de raadszetel. Na vier jaar geen politiek ambt bekleed te hebben, trad hij voor de Partij van de Arbeid (PvdA) op. Dat ging niet zonder slag of stoot. Hij werd op een verkiesbare plaats gezet, maar daalde op deze lijst door tegenstanders die hem 'er

liever niet op wilde hebben'. “Dat was ik op een gegeven moment zat en heb gezegd zet me maar onder aan de lijst neer.” En tijdens de verkiezingen werd ik met veel stemmen gekozen. Ik kwam ruimschoots in de Raad”, lacht Van der Brug, jaren na dato.

Reden om in de politiek te gaan was dat Van der Brug moeilijk om kon gaan met klassenverschillen. Door een vervelende gebeurtenis in zijn leven kreeg hij daarmee te maken. Ook jaren later, na zijn werkzame carrière kreeg hij dit weer voor zijn kiezen. “Ik moest in Utrecht komen (Van der Brug werkte jarenlang voor wat nu Pro Rail heet, red) en daar had ik het gevoel dat ik een onderscheiding zou krijgen, want de burgemeester van Zwolle was daar en de wethouder. Ik had er 40 dienstjaren opzitten. En toen heb ik gevraagd of ik onderscheidde zou worden en dat was dus het geval. Ik vroeg toen wat ik kreeg. Maar ook daarin had je weer verschillende klassen, goud, zilver en brons. Ik zou goud krijgen, maar ik kan niet tegen die verschillende klassen. Daarom heb ik geweigerd. Ik kan daar NIET tegen”, aldus Van der Brug. Jaren later werd Van der Brug in Zwolle wel onderscheiden. Maar dat was voor zijn jarenlange werkzaamheden voor de Zwolse gemeenschap en die blijk van waardering streelde Van der Brug.

Ook heden tendage is Van der Brug nog altijd zeer

actief. Zo is de Zwollenaar al vele jaren voorzitter van de bond van gepensioneerden van de spoorwegen, de BGV. Hij is daarnaast geruime tijd voorzitter van de Anbo (Algemene Nederlandse Bond voor Ouderen). Ook is hij voorzitter zijn van de zeven samenwerkende ouderenorganisaties in Zwolle: het Cosbo. En om het rijtje compleet te maken, was Van der Brug ook tientallen jaren voorzitter van wijk- en speeltuinvereniging Het Noorden en van de voetbalvereniging Zwolsche Boys. “Ja, ik heb het nog druk zat”, lacht Van der Brug. “Ik zit vanwege mijn activiteiten ook nog vaak op het stadhuis voor overleg met het college van burgemeester en wethouders. En het houdt me actief”, vertelt Van der Brug.

Herberg

Dan komt het gesprek op de Herberg en de doelgroep van de Herberg. “Dat je in de doelgroep komt dat kan iedereen overkomen. Ik vind het belangrijk dat we onze naasten helpen. Dat is nodig. Ik zie dat vanuit mijn activiteiten ook bij de ouderen. Zij zitten vaak alleen. Kinderen en kleinkinderen hebben het vaak druk met te zorgen dat ze hun hypotheek kunnen betalen. En dan zitten de ouderen snel thuis. Met name de afgelopen maanden met Kerst en Oud en Nieuw merk je dat iedere keer weer. Dan merk je dat het fijn is als je wat voor ouderen kunt betekenen. En Joop van Ommen speelt hierin een belangrijke rol. Net als ikzelf is Joop een straatvechter. Hij was erg belangrijk in de aanloop naar het ontstaan van de Herberg. Een onderdak gevend figuur. Ik kan wel zeggen, dat Joop door zijn werk levens heeft gered”, besluit Gerrit van der Brug.

Links Gerrit van der Brug met de grondlegger van de Herberg Joop van Ommen

De Herbergkrant helpt in de praktijk want wij gaan er op af

De Herbergkrant is niet alleen een krant voor iedereen, gemaakt en verkocht door mensen die met dakloosheid kampen of kampten. De opbrengsten van sponsoractiviteiten die wij rondom de krant organiseren, gebruiken wij om onze doelgroep te ondersteunen waar zorginstellingen en overheden dat niet kunnen. Bovendien fungeert onze redactie soms als vraagbaak voor mensen die zelf in de penarie zijn geraakt. Dat laatste heeft ertoe geleid dat we het Instituut voor Publieke Waarden helpen met de opzet van een digitale vraagbaak onder de naam SociaalHospitaal.nl. Waarom wij dat doen, en hoe dat in zijn werk gaat willen we hieronder toelichten aan de hand van een praktijkvoorbeeld.

In januari meldde een alleenstaande moeder zich bij onze redactie. In paniek. Ze zou haar huis uitgezet worden, als gevolg van een huurachterstand. Samen met haar twee jonge kinderen die nog op de basisschool en middelbare school zitten. Ons contact was een week voordat de huisuitzetting zou plaatsvinden. En met een paar duizend euro schuld en slechts de kinderbijslag van een paar honderd euro in de aanbieding, zag deze moeder geen uitweg meer.

Onze eerste reactie was: “Hoe kan het nou dat een huurschuld oploopt tot duizenden euro’s.” Onze tweede reactie: “Hoe kun je nu een gezin uitzetten?” En onze derde reactie: “Als het erop aan komt, treffen wij wel een regeling.” Alle drie primaire reacties van betrokken mensen. Vooral de laatste primaire reactie was belangrijk voor deze alleenstaande moeder. Het was een geruststelling voor dat moment. En het gaf ons tijd om de boel eens goed uit te zoeken. We kregen de dossiers toegestuurd. En zijn gaan bellen.

Maar met wie bel je dan? Wij belden met de club Eropaf!, een actiegroepje van net zo bevlogen mensen als wij dat zich ten doel stelt onnodige huisuitzettingen te voorkomen. Omdat de huisuitzetting in de omgeving van Amsterdam zou plaatsvinden. Wat blijkt: de deurwaarder die de huisuitzetting aankondigde en begeleidt, sponsort Eropaf!. De lijntjes vanuit Eropaf! zijn snel daarom snel gelegd. Binnen 24 uur wist de deurwaarder ons te vertellen dat zij van de verhuurder de opdracht hadden gekregen niet tot uitzetting over te gaan. Omdat er sprake was van een sociaal kwetsbare situatie. Vanwege de twee kinderen. En vanwege de kwetsbaarheid van de alleenstaande moeder. Alleen dat wist het gezin zelf nog niet. Sterker, moeder was nog in de vaste veronderstelling dat de uitzetting door zou gaan omdat zij door de corporatie daarin was bevestigd, terwijl wij aan het bellen waren met Eropaf!. Doordat wij dit nieuws aan moeder konden brengen, geloofde ze het niet alleen daadwerkelijk. Maar het gaf haar ook het overzicht én inzicht dat het zinvol was om snel werk te maken van haar schulden. Ze had zojuist een bewindvoerder toegewezen gekregen, waar ze weinig vertrouwen in had. Niet in de persoon, maar in het ondersteuningsaanbod an sich.

De interventie van De Herbergkrant heeft niets opgelost, dat al niet opgelost was. De woningcorporatie was al voornemens de uitzetting af te blazen. De gerechtsdeurwaarder was uit het juiste hout gesneden. Bewindvoering was al aangevraagd en toegewezen. Maar deze interventie heeft er wel toe geleid dat deze drie oplossingen bij elkaar kwamen. En dat deze alleenstaande moeder haar paniek heeft overwonnen, en het weer overziet.

Een paar telefoontjes. Dat was alles. Deze situatie en nog vele anderen hebben ertoe geleid dat De Herbergkrant heeft besloten om de ontwikkeling van Sociaalhospitaal.nl te ondersteunen. Met die website gaat het Instituut voor Publieke Waarden mensen in dit soort situaties één stap verder helpen. Tegelijk leveren deze situaties heel veel nieuwe kennis op.

Want, er bestaan tal van mooie termen voor. Zorgmijders, multiprobleem-gezinnen, grootverbruikers,

granieten bestanden, kwetsbaren, onrendabelen. Beleidsdefinities die op één en dezelfde ontembare praktijk duidt.

Sociaalhospitaal.nl

Dat is de praktijk van mensen die meerdere problemen tegelijkertijd ervaren. Zoals schulden, verslaving, psychiatrische problemen, opvoedproblemen, problemen met inkomen, iets te verhapstukken met justitie, lichamelijke problemen, verstandelijke beperkingen, onverwerkte trauma’s, depressiviteit, huisvestingsproblemen, werkloosheid. Big Society, de participatiemaatschappij of wat-dan-ook-4.0 zullen daar niet helpen. Want ondertussen - in de werkelijkheid - trekken deze mensen het niet.

Geen gezin, geen individu, geen situatie is gelijk. Toch hebben ze één ding gemeen: deze mensen komen er zelf niet meer uit, en hun hulpverleners die zich in tien-, soms twintig- en dertigvoud goed bedoeld helpen vaak ook niet, of slechts gedeeltelijk. Deze gezinnen en individuen zijn de vleesgeworden zwarte zwanen van de verzorgingsstaat.

Zwarte zwanen zijn om van te leren

Zwarte zwanen zoals Karl Popper ze benoemde en bedoelde: ze wijken af van de beleidstheorie die het liefste witte zwanen ziet. Mensen die zelfredzaam zijn, burgerschap tentoonspreiden, anderen helpen en weinig problemen veroorzaken. De mensen die wij veelal tegenkomen wijken daar vanaf. Ze falsifiëren de gangbare beleidstheorie om het maar eens wetenschappelijk te formuleren. Ze zijn de zwarte zwanen van beleid.

De verzorgingsstaat verzorgt en ondersteunt hen in veelvoud. Maar afzonderlijke vertegenwoordigers weten vaak niet van elkaars activiteiten en goede be-

doelingen omdat zij vanuit verschillende profielen, modellen, indicaties, wetten, producten en financierskokers voor die mensen werken. Mensen die soms een dagtaak hebben aan het ontvangen van vertegenwoordigers van de verzorgingsstaat. Mensen die niet meer snappen wie van jeugdzorg is en wie namens de sociale dienst komt. Mensen die tegenstrijdige opdrachten krijgen van verschillende hulpverleners. Mensen die in hun korte termijn eigenbelang ‘winkelen’ bij hulpverleners voor een snel extraatje hier en daar.

Eén stap vooruit

En er is nog een overeenkomst die het Instituut voor Publieke Waarden en wij hebben ontdekt. Na verloop van tijd keren deze mensen hun rug toe naar de hulpverlening in het algemeen. Terwijl adequate hulp of ondersteuning vaak wel degelijk de sleutel is om hun problemen op te lossen. Ze hebben hun geloof in hulpverlening opgezegd, maar allerm minst hun motivatie om hun problemen te tackelen in de wilgen gehangen. En daarvoor helpt het als ze een zetje in de goede richting krijgen van iemand die de vermogen en onvermogen van de (lokale) verzorgingsstaat in relatie tot hun problemen overziet, en die uitgaat van hoe iemand het probleem en de oplossing zelf ziet. Dat zetje - die ene stap in de goede richting - wil het online platform Sociaalhospitaal.nl aan ze geven.

Om twee redenen

- 1) Sociaalhospitaal.nl reikt deze mensen een kompas aan waarmee zij de verzorgingsstaatwoestijn weer durven te betreden;
- 2) Op deze manier ontmoeten we de ‘zwarte zwanen’ van beleid. Die ontmoetingen gebruikt het Instituut voor Publieke Waarden in haar onderzoek naar nieuwe methoden, instrumenten, principes en uitgangspunten voor de verzorgingsstaat van de toekomst. Juist van die situaties die niet de bedoeling waren, leren we per slot van rekening het meest. Beleid is immers alleen te verbeteren als we de onverwachte effecten van beleid durven te identificeren en benoemen.

Wil je meer weten van Eropaf!: bezoek hun website www.eropaf.org

Wil je meer weten van het Instituut voor Publieke Waarden of Sociaalhospitaal.nl: bezoek hun website www.publiekewaarden.nl

Botenproject Chu Shin is groot succes

Ook buiten Zwolle zijn er projecten die mensen helpen die het nodig hebben.

De Herbergkrant ging kijken bij het inloophuis Pitstop in Zeewolde.

Deze locatie is de tweede naast de boerderij van Chu Shin in 't Harde.

Stichting Chu Shin is een ideële instelling en biedt hulpverlening via diverse trajecten. Wekelijks begeleidt de stichting ongeveer 200 mensen in hun persoonlijke ontwikkeling.

De hulpverlening die Chu Shin dagelijks biedt is zeer divers. Zo verzorgen zij de dagbesteding van zowel jongeren als ouderen met een hulpvraag. Dit varieert van allerlei klussen op de boerderij tot artistieke workshops en persoonlijke begeleiding bij leer- en werktrajecten. Maar de organisatie biedt ook begeleiding bij zelfstandig wonen, budgetbeheer (bewindvoering en curatorschap), hulp bij administratie en bij contacten met diverse instanties. De individuele begeleiding bevat uiteraard persoonlijke gesprekken die bovendien gecombineerd kunnen worden met

budo training. Dit is een psycho-fysieke training waarbij het accent ligt op het leren omgaan met agressie, het verbeteren van de eigen weerbaarheid en het stimuleren van de persoonlijke groei.

“In een boot praat het makkelijker”

De doelgroepen variëren van dader tot slachtoffer in de leeftijd van 8 tot 50 jaar: Risicogroepen als rand-

groepjongeren met gedragsproblemen, diverse vormen van verslaving, spijbelgedrag en voortijdig schoolverlaten. Daders en slachtoffers van (huiselijk) geweld, agressie, mishandeling en verwaarlozing. Mensen met een taakstraf, trauma of laag gevoel van eigenwaarde. Tevens coachen zij wekelijks professionals uit diverse beroepsgroepen bij het omgaan met agressie en geweld.

Eén van de projecten waar Pitstop mee bezig is, is het zogenaamde Botenproject. Hierbij zijn de jongeren die begeleid worden actief onder meer in het repareren en opknappen van bootjes. Deze bootjes worden dan weer ingezet in het traject waar jongeren in terecht komen. “Het praat zoveel makkelijker als we in het bootje het water opgaan. Gewoon als begeleider en cliënt. De één-op-één gesprekken lopen dan veel soepeler en cliënten zijn dan veel meer bereid om te praten”, aldus één van de begeleiders.

Kijk voor meer informatie op www.chu-shin.nl. Ook is meer informatie te vinden op de Facebookpagina van deze organisatie. Zoek daar op Chu Shin Botenproject

COLUMN WICHERT AAN HET ROT

Vrijwilligerswerk

Het is leuk en dankbaar om vrijwilligerswerk te doen. Toch loop je als vrijwilliger ook wel eens tegen dingen aan die je ergeren. Bijvoorbeeld betaald personeel die je niet serieus nemen. Dan bedoel ik vooral de manier van groeten en dergelijke kleine dingen. Ook kleine dingen die eenvoudig kunnen maar te moeilijk worden gemaakt door allerlei onbenullige regeltjes die je door de overheid wordt opgelegd.

Ik ga als vrijwilliger met een alleraardigste mevrouw naar het ziekenhuis met een scootmobiel. Busje moet een uur van te voren besteld worden, maar mag een kwartier eerder of later komen, in dit geval is het een kwartier later. We moeten nog twee anderen wegbrengen. Klinkt allemaal logisch, maar het gevolg was dat we tien minuten te laat aankwamen in het ziekenhuis. We zaten dus om 8.30 uur klaar voor een rit van normaal hooguit tien minuten. Maar kwamen te laat voor een afspraak van 10.10 uur. Ok, kan allemaal. Ik meld me voor mevrouw bij het loket en krijg gelijk te horen dat ik te laat was, waarop ik vriendelijk vroeg of de dame achter het loket wel eens afhankelijk was geweest van vervoer met een taxibusje. Nou daar had ze niets mee te maken, want ze deed gewoon haar werk. Ze was heel coulant dat we nog geholpen konden worden. Toen mevrouw klaar was van een alleraardigste arts en een afspraak had gemaakt voor een volgende keer moest er weer een busje besteld worden. Ik had mijn mobiele telefoon niet bij me. Dom hoor want op de vraag aan hetzelfde loket of ze even een busje wilden bestellen, kreeg ik het diplomatieke antwoord dat ik dat zelf moest doen en anders maar aan de portier te vragen. Hoe moeilijk kan het zijn. Ik snap best dat ze druk zijn maar ik had toch zeker al tien minuten niemand aan het loket gezien. Anders had ik het helemaal niet durven vragen. Wij naar de hal om een busje te bestellen en inderdaad na 1 uur en twintig minuten wachten konden we weer via via naar ons huisadres. Aankomst 13.25. Vijf uur ben ik bezig geweest voor een afspraak waarvan de patient één kwartiertje nodig had in het ziekenhuis. Niet erg, je weet waarvoor je het doet, maar toch als je thuis komt hou je het nare gevoel over van dat enge loket. Maar ik weet dat zoiets een uitzondering is. Gelukkig maar.

Toch zou ik graag begrip willen vragen voor de vrijwilligers die hun passagiers zo fijn en goed mogelijk willen begeleiden. Ook zij zijn afhankelijk van vervoer en omstandigheden. De chauffeurs doen hun uiterste best en als je dan de dankbaarheid in ontvangst mag nemen van degene die je begeleid hebt, dan zou ik willen vragen: Is dit ook iets voor u??? Ze zijn nodig.

Ijssellief

Rivier, grote levensader van de rijke Hanzesteden
je golven dansen rustig en soms wild tegen de dikke kademuren
en slanke rompen van grote en kleine schepen
met vracht in teerzwart onder wapperend fris wasgoed
spelevarend in wit onder vrij en blij wuivend volk
je schittert glansrijk en groots bij ruime zonneschijn
je toont je somber door grijs onder grauwe wolkenvelden
je slingert rustig langs je duinen en wijd groen land
vol gekleurde soorten dieren, bloemen en stramme bomen
die je 's winters ogenschijnlijk gulzig verzwelgt
tot aan de kale kruinen die ijzig kraken in de wind
zelfs bevroren bij je lange boorden dan zo breeduit
waar ik graag fietsend of te voet al talmend verblijf
heb jij je spoor in mijn gretige geest gegrift
ongrijpbaar toch voor vurig aanhoudend verlangen
om je innig en heilzaam vast te kunnen houden overal
kwelt mijn ongedurige hunkering naar jouw afwisselend beeld
op mijn netvlies in al je aandoenlijke grillige vormen
voor altijd schoon – schoner – schoonste!
levensader voor mijn aardse wezen

Olle

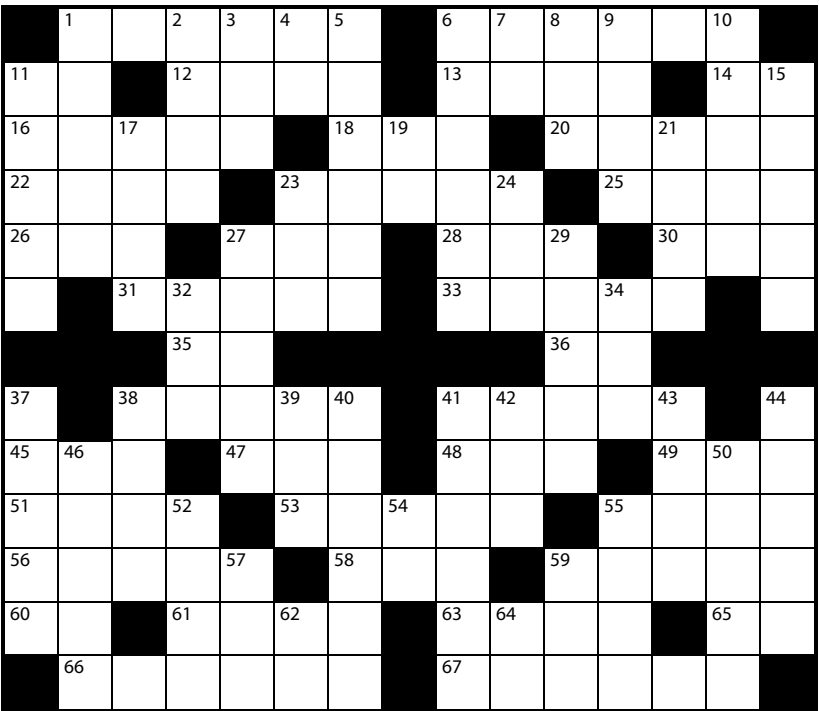
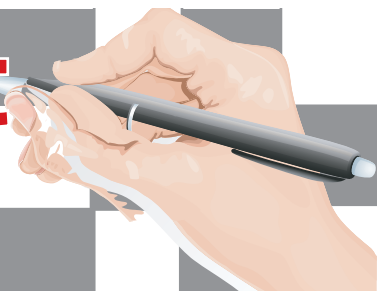
Alles O.K. bij de WRZV!

De WRZV hallen in Zwolle is een geschikte accommodatie voor beurzen, (sport)evenementen, symposia of markten. Gelegen aan de A28 en met volop parkeerruimte is de WRZV een prima uitvalsbasis voor uiteenlopende bijeenkomsten. Wij beschikken over 2 ruime zalen en een restaurant. Alles inclusief of exclusief catering. Precies op maat zoals u dat wenst! Kom langs voor vrijblijvende informatie. U bent van harte welkom.

Buitengasthuisstraat 8
8041 AB Zwolle
Tel. 038 - 422 61 29
E-mail: info-wrzv@planet.nl

de Herbergkrant
PUZZEL

© www.puzzelpro.nl

1	45	59	8	61	27	25	44	16	67	40	12	42	18
---	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Breng letters uit de puzzel over naar de hokjes met het corresponderende nummer.
Horizontaal: 1 onderwijsinstelling 6 staatshoofd 11 pers. vnw. 12 honingbij 13 plan 14 United Nations 16 vorderen 18 ontkenning 20 evenaar 22 vlug 23 vetplant 25 aansteekkoord 26 duinvallei 27 zangstem 28 Europeaan 30 afslagplaats bij golf 31 laan 33 deeltaken 35 getijde 36 vogelproduct 38 safe 41 grond 45 ijzerhoudende grond 47 voorzetsel 48 paard 49 ik 51 doorzichtig materiaal 53 innig 55 verheven stand 56 Griekse letter 58 steen 59 zelf 60 voegwoord 61 bewijsstuk 63 pl. in Noord-Holland 65 voorzetsel 66 lid 67 pl. in Italië.
Verticaal: 1 riv. in Frankrijk 2 deel v.d.voet 3 domoor 4 Openbaar Ministerie 5 afmeting 6 vogel 7 en dergelijke 8 mager 9 vloerbedekking 10 bouwval 11 rangtelwoord 15 plant 17 rustteken 19 en andere 21 rekening 23 Engels bier 24 voordat 27 fotoboek 29 al 32 deel v.h. oor 34 Chinese deegwaar 37 graansoort 38 hechtmiddel 39 een weinig 40 doorn 41 handwerken 42 handvat 43 honingdrank 44 Europees land 46 groot hert 50 leemte 52 harde val 54 lidwoord 55 behoeftig mens 57 grote bijl 59 hoofddeksel 62 voorzetsel 64 domina.

De winnaar van de puzzel van januari 2012 is:
Dhr. of Mw. C. van Veen uit Zwolle.

De VVV bon zal zo spoedig mogelijk worden opgestuurd.

OPLOSSING PUZZEL JANUARI 2012															
	K	A	B	A	A	L		Z	W	O	L	L	E		
S		L	O	R	D			E	M	O	E		K		
A	L	M	A	N	A	K		A	T	E	L	I	E	R	
M	E	E		O		A	G	A		N		D	I	E	
B	A	R	S		E	N	O	R	M		B	E	S	T	
A		E	M	E	L	T		D	A	D	E	R		A	
			A	R	A				A	A	S				
S		D	R	A	N	G		E	N	K	E	L		N	
M	E	E	T		D	E	U	G	D		F	A	S	E	
A	R	E		T		M	I	E		S		R	E	M	
S	E	R	V	I	E	S			L	A	T	R	I	N	E
H		N	O	E	N				V	A	A	K		N	
	T	E	L	L	E	R			R	E	M	I	S	E	

Win een VVV-
cadeaubon t.w.v. € 25,-

Stuur uw oplossing voor 6 maart op naar: De Herbergkrant, o.v.v. puzzelactie nr. 2, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle.
Ook kunt u uw oplossing voor 6 maart mailen naar: info@vriendenvandeherberg.nl o.v.v. puzzelactie nr. 2.
Onder de juiste inzenders verloten wij een VVV-cadeaubon van € 25,-

VRIENDEN VAN DE HERBERG

Stichting Vrienden van de Herberg - www.vriendenvandeherberg.nl - info@vriendenvandeherberg.nl - 038-4226129
Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

Daklozenopvang De Herberg in Zwolle is een bijzondere daklozenopvang

RODE DRAAD: NIEMAND OP STRAAT

Stichting Vrienden van de Herberg stelt zich ten doel om die rode draad voor nu en voor de toekomst te waarborgen.

Door fondsen en donateurs te zoeken en te werven, door geld in te zamelen en door de uitgave van de Herbergkrant.

De inkomende gelden worden goed besteed. Aan mensen die geen geld hebben om kleding te kopen of naar de tandarts te gaan. Aan een kerstdiner voor de minima, of aan een bijdrage voor de Voedselbank.

Of aan mensen die hun onderdak in de Herberg even niet kunnen betalen. Lezers van de Herbergkrant en donateurs worden geregeld op de hoogte gehouden van de inkomsten en uitgaven van de Stichting Vrienden van de Herberg.

Wilt u ook bijdragen?

Maak uw donatie over op bankrekeningnummer

1100.31.539 ten name van

Stichting Vrienden van de Herberg te Zwolle.

Hartelijk dank!

**Doe recht aan weerlozen
en wezen, kom op voor
verdrukten en zwakken**

Psalm 82:3

